

Alamat ng Apoy

Story and Visualization

Noong unang panahon, nababalot ng kadiliman ang paligid. Walang kahit na anong pampailaw ang mga kabahayan at daanan, bukod na lamang sa buwan. Sa isang misteryosong lugar sa kaloob – looban ng gubat ay may malit na baryo.

Matagal nang may kagustuhan ang mga tao rito tungkol sa isang misteryosong ilaw na nagbibigay ng init sa paligid, ngunit ito raw ay binabantayan ng mga tinatawag na "Higante".

Isa sa mga naninirahan sa baryo na ito ay ang isang binatang si "Lam-Ang". Tulad ng kanyang mga kasama ay masasabing masipag at matulungin si Lam-Ang sa mga gawain sa baryo.

Dahil rito ay ramdam nya ang araw-araw na hirap sa pagkilos sa kadahilanang madilim at malamig ang kanilang paligid. Dito nagkaroon ng kagustuhan si Lam-Ang na maibahagi sa kanyang mga kasama ang misteryosong ilaw.

Sa dí kalayuan, may ísang kuweba sa taas ng bundok ang tila'y may tinatagong kakaiba sa loob. Hindi íto maabot ng mga tao dahil na rin sa taas at masukal na daanan paakyat rito.

Pagpasok sa loob ng kweba, kaagad na makikita ang naglalakihan at dambuhalang mga nilalang, ang mga Higante. Kakaiba ang mga ito, sapagkat kahit sila'y anyong tao, ang kanilang di pangkaraniwang laki ay nakakatakot.

Ngunit hindi lang sila ang pang karaniwan dito, may binabantayan silang tila isang mahika na nakalilikha ng liwanag at iniit sa paligid na ramdam sa buong kweba. Dahil sakim ang mga ito, ang mga nagnais na makihatí sa kakaibang liwanag ay naging mapait ang sinapit.

Ang mga kwentong íyon ang nagtulak sa binatang sí Lam-Ang na gumawa ng paraan upang tulungan ang naghíhirap nyang kabayo. Butí nalang, sya ay pala-kaibigan. Kaagad niyang tinípon ang mga kaibigang hayop sa gubat. Nagsimula siyang magplano sa pamamagítan ng pagbílín ng mga gagawín ng bawat hayop.

Bínilinán nya ang palaka na magbantay sa bukíd. Pinaghíntay niya ang kabayo sa paanan ng bundok. Pinagmasíd naman nya ng kapaligíran ang Alamid. Samantalang pinagbantay nya ng kapatagan ang Aso. Habang pinagmanman nya ang Baboy-Damo sa lambak na malapít sa kweba. Ngayon ay handa na siyang akyatín ang kweba.

Pagpasok sa Kweba

Pagkatapos akyatín ni Lam-Ang ang kweba, Kaagad siyang binati ng dalawang nakasímangot na higante. Kinausap nya ang mga ito at humíngi ng pahíntulot na kung maaari ay ípahiram at ípagamít ang mahíwagang liwanag sa kanyang baryo.

Wangís sa mukha ng mga higante ang gulat at galít dahil sa lakas ng loob ng bínata na humílíng ng ganoong pabor. Tumanggi ang mga higante. Síla raw ang karapat dapat na bantay nito at hindí nila íto íbibigay kahit kaníno man.

Pero matalino sí Lam-ang. Alam niyang ikakagalít ng mga higante na pagbígyan ang ísang tao. Kaya nang makita niyang nagagalít na ang mga higante, humudyat siya sa kanyang mga kaibígang hayop. Bíglang umatungal sí Baboy-Damo na parang trompeta. .

Umalulong naman sí Aso na parang may nakítanng multo. Humiyaw nang malakas sí Alamid, parang sigaw ng diwata. Humalinghing sí Kabayo, parang kampana sa simbahan. At kumokak nang malakas sí Palaka, parang malaking tambol. Dahil sa ingay, natakot ang mga higante at napatakbo palabas ng kweba.
Kaagad na kinuha ni Lam-Ang ang malít na ningas ng apoy. Tumakbo siya palabas. Nagulat na lang ang mga higante na wala na ang apoy sakanila. At Dito na nagsímula ang habulan ni Lam-Ang at ng mga higante

Sa ating pagbabalík tanaw sa habulan nína Lam-Áng at ng mga higante, nakita natín ang pagpapakita ng tunay na pagkakaibigan at pagtutulungan. Nagsímula íto sa pag kuha ní Lam-Áng ng apoy at ang pagpasa nito sa baboy-damo na nakabantay sa lambak na malapít sa kweba.

Sa kanilang pagtakbo, nakaísíp sí Lam-ang na lígawín ang ísang hígante papalayo. Isang tunay na pagpapakítá ng malasakít sa kanyang baryo at mga kasama.

Ang liksi ng baboy-damo ay siyang naging tulong para maipasa niya ang ilaw sa kabayo na nag-aantay sa paanan ng bundok.

Ang taglay na bilis naman ng kabayo ang nakatulong upang maipasa nya ang ilaw sa Aso na kaagad ding tumakas mula sa mga higante.

Ang dala dalang ílaw naman ng Aso ay kaagad díng ípinasa sa Alamíd na nagmamasíd sa kapaligíran.

At panghuli, ang katapangan ng Alamid ay nagbunga, dahil naipasa muli ang liwanag sa Palaka na nagbabantay ng bukid

Sa hinaba-haba ng habulan ng palaka at ng higante ay muntik na siyang maabutan nito. Sa kanyang pagtalon papalapit sa baryo ay naapakan ng higante ang kaniyang buntot. Pero nakatakas pa rin ang palaka at naidala nito ang ilaw sa baryo ni Lam-Ang

Sa pagdala ng palaka ng ilaw ay nakasabay nito ang pagdating ni Lam-Ang mula sa pagligaw nito sa isang higante. Ang kanilang tagumpay ay nagdala ng kasiyahan sa buong baryo na kaagad tinawag ang ilaw na "Apoy". Sa pamamamgitan ng pagtutulungan ay dito nagtapos ang kuwento kung paano tayo nagkaron ng "Apoy"

